

[A. Svensson.]

paa, at De alle vilde føle Forstaaelse. Og jeg vil tilføje: Det danske Folk maa, heller ikke for sin egen Skyld, ikke vige tilbage for Ofre. Den, hvis Marker grænser ud til det aabne Hav, maa ikke vente, at alt er gjort med at bygge Dige. Diget maa styrkes, holdes vedlige. Og Sønderjylland er Danmarks Mark ud mod et Hav, der nu bruser mod Land.“

Det er Ord, som Regeringen og den højtærede Finansminister godt kan være bekendt at lægge sig paa Sinde. Jeg tror, det vilde tjene Regeringen til Ære, hvis den gjorde det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson ikke skulde have citeret Pastor Smith, Øsby. Jeg vil gøre opmærksom paa, at de sønderjyske Arbejdere, i den Tid de nuværende Oppositionspartier var Regeringspartier, har levet i en saa kolossal Usseldom, at ikke mindre end 3 000 kom paa Fattigvæsenet, fordi Regeringspartierne skar ned, men de har aldrig, som man nu gør fra forskelligt Hold i Sønderjylland for Bøndernes Vedkommende, truet med, at de vil forlade deres Fædreland derfor.

J. S. Foget: Den højtærede Finansminister var saa venlig at henvende sig til mig med et Par elskværdige Bemærkninger, hvori han bl. a. sagde, at Det frie Folkeparti havde sagt, at vi ikke ønskede Almisser. Jeg vil gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at vi i alle Tilfælde i Relation til dette Spørgsmaal ikke har benyttet et saadant Udtryk. Ministeren udtalte endvidere, at jeg havde sagt, at den eneste Ændring, der var i Regeringspartiernes Forslag, var en Forhøjelse fra 3½ til 4½ pCt., og udtalte, at det var en lidt flot Bemærkning. Maa det være mig tilladt at udtale, at jeg sagde netop ogsaa „foruden at forlænge det for nogle Aar“, ellers vilde det være fuldkommen uden for al Logik, for den egentlige Lov ophørte 1. Januar 1936.

Den højtærede Minister sagde endvidere, at Det frie Folkeparti kun sidder og venter paa, at vi kan komme med et Overbud. Naar man taler om Overbud i denne Forbindelse, er det dog intet ved Siden af det Overbud, som forleden Nat blev vedtaget, da man sikrede en vis Del af Erhvervs-

livet en fast Løn, langt ud over det, vi søger at opnaa for Landbruget. Men jeg vil i denne Forbindelse samtidig sige, at naar vi overhovedet ikke kan komme til at deltage i Udvalgsarbejdet, er det nødvendigt, at vi ventes med at afgive Ændringsforslag, indtil vi har set, hvad de øvrige Partier bliver enige om. Desuden ønsker jeg at understrege, at det, der er Forskellen her, er, om man skal fortsætte med det, jeg kalder Lapperier, eller man skal søge at gennemføre en generel Ordning. Det er to Principper, hvorpaa der er væsentlig Forskel.

Den højtærede Minister sagde endvidere, at Forslaget om Nedsættelse af Minimalgrænsen fra 85 til 75 pCt. ikke bevirker nogen ændret Stilling Amterne imellem. Det tør jeg ikke udtale mig om, men jeg har Forslaget fra sønderjyske Landmænd, og i hvert Tilfælde vil det give en Forskel i Udregningen for Ejendommenes Vedkommende; hvorledes det ligger for Amterne, har jeg ikke set nogen Udregning for.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen spurgte, hvor meget jeg og mine Kolleger har tilovers for andre Erhverv. Det ærede Medlem havde ikke mærket, at vi havde noget tilovers for andre end netop Landbruget. Jeg kunde have Lyst til at spørge i lige Maade; Landbruget har ikke mærket ret meget til, at den Klasse, det ærede Medlem repræsenterer, har noget tilovers for Landbruget. Derudover vil jeg tilføje, at vi altid har stillet os velvilligt, naar der har været Tale om sociale Foranstaltninger, det vil man have set i al den Tid, vi har eksisteret.

Men saa siger det ærede Medlem derfor, at ingen af de Ting, vi foreslaar i den sidste Række Paragraffer i vort Ændringsforslag, findes i Skrivelsen fra forskellige Landbrugsforeninger. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er netop en direkte Afskrift. Jeg henviser til § 9 i vort Ændringsforslag og skal med Formandens Tilladelse ganske kort citere følgende Udtalelse i den nævnte Henvendelse:

„I denne Forbindelse skal vi tillige gøre opmærksom paa det ønskelige i, at der i tilstrækkeligt Omfang og paa lempelige Vilkaar ydes Etableringslaan til unge Sønderjyder, som ønsker at stifte egne Hjem“.

Og:

„Endelig skal vi frembære Ønsket om, at der ydes Statsstøtte til de sønderjyske Landbrugeres faglige Dygtiggørelse i Form af Konsulenthjælp paa tyndt be-